Albertus <Magnus>: Sermones de tempore et de sanctis
Köln: Arnold <ter Hoernen>, 24. Dez. 1474 Seite 351

firmus siue infirmi semp aduentũ di
stricti iudicis añ mentis oculos hrẽ
debem⁹ et semp dꝫ auribꝫ nr̃is insoñ
re tuba illa terribilis q̄ sic intonat·
Surgite mortui venite ad iudicium
Hunc aũt clamorẽ suscitare dñt in
auribꝫ nr̃is duo p̄cones dm̃ videlicꝫ
timor et amor· Timor clamat ꝙ vei
at dñs iust⁹ et austerus· Amor aũt
clamat ꝙ veniat dulcis spõsus Qui
hunc clamorem iugiter audit neces
se est ut surgat idest ut ad supna se
erigat· Talis eciã cauebit sibi ne vel
dormiat aut dormitet ne videlꝫ dor
miat p̲ dei obliuionẽ nec eciã dormi
tet p̲ aliquãtulã desidiã vel torporem
¶ De quarto nota ꝙ sponsus iste
cuius aduentus nunciat̃ ẽ filius dei
qui sibi quãlibet fidelẽ aĩam in cruce
p̄cioso suo sanguine despõsauit Iste
vero sponsus venturus est licet hora
sui aduentus valde sit incerta· ven
turus est inq̄m et quos in cruce de
sponsauit si dignos eos inuenerit p̲
petuo sibi copulabit· Cum vero spon
sus iste venerit illi qui prudentibus
virginibus similes sunt cum eo ad
illas delicatas nuptias letanter in
troibunt q̊bus ingressis ianua clau
detur· Illi vero qui fatuis virginibꝫ
similes extiterunt foris remanebũt
Si vero illi foris remanebunt qui
a malis cauerunt sed bona non fece
runt vbi illi putas ibunt qui nec a
malis cauerunt nec bona fecerunt?
Unde dicit aug⁹· Si et virgo est et
lampadẽ fert et tamẽ non admittit̃
vbi se videbit q̊ nec virginitatẽ ab
illicitis seruat nec bona opera volẽs
habere in tenebris ambulat? Vere
qui ab illis nuptijs excludentur in
magnã amaritudinem sunt casuri·
Unde dicit gregori⁹· O si sape in cor
dis palato posset quid ammiracõis
habet quod dicitur· venit sponsus·
quid dulcedinis habet quod dicitur·
intrauerunt cum eo ad nuptias· q̄d
amaritudinis habet quod dicitur et
clausa est ianua· Tunc em̃ miseris
ianua omnis boni claudetur· Roga
te ergo dñm ut cum venerit sponsus
tales tũc appareamus ut cũ xp̄o ad
nuptias gaudẽter introeamus· Qd
nobis prestare dignetur ꝛc·

¶ Symonis et iude apostolorum

Hec mando vobis ut diligatis
inuicẽ· iohis xv· ¶ Quatuor
sunt hic p̄ncipaliter cõsiderãda· Pri
mũ ẽ quis ille sit a quo alterna dile
ctio p̄cipiat̃· Scd̃m ẽ q̊bꝫ ut se inui
cem diligant iniungat̃· Tercium est
qualiter alter alterũ diligere tenea
tur· Quartum est quare quilibet ali
um diligere moneatur· ¶ De primo
nota ꝙ ille qui mandatũ de dilectio
ne ꝓponit est xp̄us dei filius· Xp̄us
aũt interp̄tatur vnctus· Unxit em̃
eum deus pater in coheredem et con
sortem imperij sempiterni· ꝓpterea
dicit ad eum psalmista· Unxit te de
us ds̃ tuus oleo leticie pre consortibꝫ
tuis idest pre alijs fidelibꝫ et electis
qui sunt cõsortes regni p̲ adoptionẽ
grẽ· Xp̄c vero cõsors est regni dei pa
tris p̲ ꝓ demptitatẽ nature· ¶ De se
cũdo nota ꝙ oibus xp̄ianis ut se inui
cem diligant p̄cipitur et mandatur
Ipi em̃ a xp̄o dicuntur xp̄iani et ab
vncto sũt vncti· Uncti inq̄m sũt ad
hoc ut sint cũ xp̄o reges et sacdotes

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-183/0351
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt